

העורך הראשי נכנס לחדרי ומצא אותי במצב-רוח של יאוש נורא. בימיני אקרה, ובשמאלי — בקבוק-רעל. רצייתי פשוט לאבד את עצמי לדעת... רק ספק אחד נקר במחיי: באיזה מות לבחר... העורך הראשי נבזל, כי ידע תדעו רבותי שהעורך-הראשי מעריך אותי מאד... הוא יודע היטב שבסכום עשרים גרוש לשבוע שהוא משלם לי, לא ימצא סופר מפורסם כמוני, ולפיכך התחיל להתחנן, להתרעם ולגדף: מה! ההשחנעת? באיזו רשות אתה עושה זאת? הלא אנחנו נהיה מוכרחים לראג לאלמנתך... וכו' וכו'.

ובכן, אזרי וכוח ארוך, חסכים העורך שפעם אחת בשבוע ידפיס את המונתי בעתונו בחנאי אהה כמובן, שאני מצרי אסכים לגזוז את שערותי הנחמדות — מפני שמנהג חדש הוא במדינתנו, שכל מי שהיה בדרך, וב"שדות רחוקים" צריך לגזוז את שערותיו... ומה לא עושים בעד פרסום! התרציתי רבותי, והקרבת את שערותי על מזבח האפנת...
ואתכן המליחה נכירותי...
עזמות

תעשית-הדפוס, בחוף-לארץ, ובפרט באמריקה מחלקים גלויות שעליהן מצויות תמונת ארמון נהדר, ועליו טחנוסף דגל הנושא את שם דפוס "הספרי".

פחתת להמונה זו יכלים אתם לקרא: בנין בית הדפוס "הספרי" בירושלים. ואתם קוראים יקרים, כלום טכירים אתם את הארמון הזה, בירושלים? מי מכם יודע איה מקום כבודו? אם לא זכיתם עדיין לראות את ארמון הדפוס דנהדר הזה המכונה בשם "הספרי", פנו-נא אל הארון ולצמן בורא הדפוס הזה, הוא יראה לכם את מקומו.

מי אמר שיש "כלות" בארץ-ישראל?... * *

התחילו לדבר על דבר "מלאכות", ולכי נחמלא קנאה. מה מאד רצייתי להיות בין המלאכים לזכות לראות את המונתי בעתונים וכו'. אבל מכיון שאני איש פשוט המאמין ב"כיונס" וב"קומפניס", לכן לא יבחרו בי לא לועד הלאומי, ולא למלאכות.

באותו המספר שהעסיקה לפני המלחמה! כבו אמרתי הרבה פעמים: כל יום מביא לנו בכנפיו הפתעות חדשות בחיים. הלא כלנו קראנו לפני המלחמה את עתונות ספלגות "העבודה" ונוכחנו לדעת מתוך קריאה זו, שפחה-חקה לא העסיקה פועלים עברים כלל! והנה ההפתעה של התזכיר, המשבחת את "הימים ההם".

נשים ונפלאות! אני אומר לכם. וטוב שכלנו נלמד לקח נחוץ: המטרה מקדשת את האמצעים! * * *

העשיתם דבר מה לטובת קרן-הקימת? המשחמשים אתם בבולי קרן-הקימת? אם לא, קחו לכם למופת את חברת אנגלו-פלשתינה! בנק ציוני זה, אינו מוצא לנחון להרביק בול הקרן-קימת על מכתביו, על שטרותיו וכו'.

נאה לדרש! והו עיקר השוב בארץ-ישראל... * * *

ועד מושבת פ"ת קבל מטפלנת "העבודה" תזכיר שבו היא מתלוננת על שהמושבה אינה מעסיקה פועלים עברים במספר יותר גדולה. התזכיר גוסר בדרישה שאם-המושבות תשוב להעסיק פועלים

מא"י המהלישות את כל המרץ לעבודה. הדר' וימוצקי הקורא גם הוא עתונים וחדשות מא"י הגיד לי אחמול כי ירא הוא שכל עבודתו תהיה לריק כהיות שהעשירים לא יניחו את כספיהם על קרני-הצבאים של הפועה"צ או אחדות-העבודה. כך הוא הדבר בפלשתינה יושבים ומקוננים על זה שדריהודים האמריקנים אינם עושים את חובתם לעמם, כלומר, שאינם שולחים הכספים הנחוצים לבנין ארץ-האבות בו בזמן שיש שמה אימנט אשר בפעשיו הנהו מזהיר את הקפיטליסטים לבל יהינו להשקיע סכומים עצומים בארץ-ישראל. השביתות האחרונות שמה הנן התחלות של הריסת, המצים להרוס גם בנינים שלא נבנו עדיין, כי הלא הנם גורדים גדר בפני הבונים. הככה חבנה ארצנו?... * * *

ועד מושבת פ"ת קבל מטפלנת "העבודה" תזכיר שבו היא מתלוננת על שהמושבה אינה מעסיקה פועלים עברים במספר יותר גדולה. התזכיר גוסר בדרישה שאם-המושבות תשוב להעסיק פועלים

יבוא וחבאנו לארץ-ישראל את כל הברכה שבה נחברכה רוסיה הגדולה!...

וחד הנצחון הזה נשמע גם באמריקה. אחד מקוראי שולח לי את המכתב הבא לקמן: "...זכיתי כבו לקרוא בעתוני איי המגיעים הנה ידיעות ומאמרים ע"ד השביתות ביקבי ראשון לציון ובהסוכריה של לוינשטיין-שולמן, גם קראתי בעתון זרעוני פת מברקים על זה.

ידיעות כאלו עוזרות במדה גדושה להאנטי-ציוניים. אלו הן אבני נגף ממש על דרכנו, כי השביתות שמה עתה הנן כמו לזרות מלח על הפצעים.

כידוע לך, ידידי, השתולתי הרבה והנני משחדל גם עתה ליסד חברת עשירה לתעשיית רבקה בארץ-ישראל והדר' וימוצקי — שהננו מראשי הציונים פה — שם לב להצעתי ועובד במרץ רב זה כשלשה חדשים. וכבר התראה עם אבירי-הבשן, יהודינו היוחר עשירים פה. התוצאות דגניעו לידי כך שעוד מעט ובן זכר יולד... אולם בינתיים קוראים אנו ידיעות פרגיזות

מבעד למסוה*

(שעורים בהסתכלות)

אמנם, נצחון גדול נצחה טפלנת-העבודה. בירת-החרשת של לוינשטיין-שולמן נהרם, ובעליו עומדים למכר את כל אשר בו, מפני

שלהם אין "קופות", וכל זמן שבית-מסחרם סגור אין להם מקור פרנסה. אבל מה איכפת אם נהרסו "מנצלים" אחרים? העקר הוא שמנהיגי ה"שובתים" קנו לרדם שם. בלילה בלילה לפני לכתם לישון, מסתכלים הם במראה ומחייכים בענג: לנינים, וטרוצקים קטנים אנחנו, ויום

* אמיר תודה יהיה התחום מטה לקוראים אם יכתבו לו עפ"י בחבת המערכת של "דאר היום" על כל מה שקראו או שמעו בעולמנו, חסר שישימש לו טעמים לקוראים. — ע. ז. ה.